

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2019 m. gegužės 17 d.
(OR. en)

9473/19

ECOFIN 507
UEM 149
SOC 377
EMPL 285

POSĖDŽIO REZULTATAI

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Delegacijoms

Ankstesnio
dokumento Nr.: 9021/19

Dalykas: Tarybos išvados dėl nuodugnių apžvalgų ir 2018 m. konkrečioms šalims
skirtų rekomendacijų įgyvendinimo

Delegacijoms pridedamos Tarybos išvados dėl 2019 m. nuodugnių apžvalgų ir 2018 m.
konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimo, kurias 2019 m. gegužės 17 d. Taryba
priėmė 3691-ame posėdyje.

Tarybos išvados dėl nuodugnių apžvalgų ir 2018 m. konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimo

Taryba (ECOFIN):

1. PALANKIAI VERTINA tai, kad paskelbtos Komisijos konkrečioms šalims skirtos ataskaitos, įskaitant nuodugnias apžvalgas, vykdančios makroekonominio disbalanso procedūrą (MDP), pagal kurią analizuojama kiekvienos valstybės narės ekonominė politika ir vykdoma 2018 m. konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimo pažangos stebėseną. Taip pat PALANKIAI VERTINA pridedamą komunikatą, kuriame išdėstytos Komisijos išvados dėl nustatytų disbalanso atvejų ir jų sudėtingumo.
2. Priimdama 2019 m. konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas, ATSIŽVELGS į šiuos aspektus, taip pat į 2019 m. sausio 22 d. Tarybos išvadas dėl metinės augimo apžvalgos ir įspėjimo mechanizmo ataskaitos, nacionalines reformų programas bei stabilumo ir konvergencijos programas ir Tarybos rekomendaciją dėl euro zonos ekonominės politikos.

I. NUODUGNIO APŽVALGOS

3. LAIKOSI NUOMONĖS, kad nuodugniose apžvalgose pateikiama kokybiška ir išsami kiekvienos apžvelgiamos valstybės narės šalies padėties analizė. PRIPAŽIŪSTA, kad, atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos šalies ekonomikos problemas, buvo taikomos atitinkamos analizės priemonės, jas papildant esmine kokybine analize.
4. SUTINKA, kad visos 13 iš nuodugniose apžvalgose išanalizuotų valstybių narių (Bulgarija, Kroatija, Kipras, Prancūzija, Vokietija, Graikija, Airija, Italija, Nyderlandai, Portugalija, Rumunija, Ispanija ir Švedija) patiria įvairaus pobūdžio ir sudėtingumo makroekonominį disbalansą pagal MDP.

5. PRITARIA Komisijos požiūriui, kad perviršinis disbalansas yra susidaręs trijose valstybėse narėse (Kipre, Graikijoje ir Italijoje).
6. ATKREIPIA DĖMESĮ į Komisijos ketinimą pagal specialią stebėsenos procedūrą toliau peržiūrėti visų valstybių narių, kuriose nustatytas disbalansas arba perviršinis disbalansas, ekonominę raidą ir politikos priemones, kurių jos ėmėsi.
7. PAKARTOJA, kad turėtų būti išnaudojamas visas MDP potencialas ir ji turėtų būti taikoma skaidriai ir nuosekliai, užtikrinant valstybių narių atsakomybę už šią procedūrą, be kita ko, perviršinio disbalanso procedūrą taikant tada, kai, Komisijos ir Tarybos nuomone, tai yra tikslinga. LAIKOSI NUOMONĖS, kad tais atvejais, kai Komisija padaro išvadą, kad valstybėje narėje yra susidaręs perviršinis disbalansas, tačiau nepasiūlo Tarybai pradėti perviršinio disbalanso procedūros, ji turėtų aiškiai ir viešai paaiškinti tokio sprendimo priežastis.
8. PALANKIAI VERTINA tai, kad dėl BVP augimo ir valstybių narių politikos pastangų makroekonominis disbalansas ES naikinamas toliau. PABRĖŽIA, kad tam tikrose valstybėse narėse vis dar esama pažeidžiamumo aspektų, ypač tais atvejais, kai jie susiję su nuolatiniu atsargų disbalansu, visų pirma tai, kad privačiojo arba valdžios sektoriaus skolos disbalansas išlieka istoriškai didelis, o jo ištaisymas nevyksta pakankamai greitai. AKCENTUOJA, kad šis aukštas skolos lygis mažina galimybes atlaikyti būsimus neigiamus ekonominius sukrėtimus. PABRĖŽIA, kad reikia toliau stebėti pokyčius, kai esama galimų netvarių tendencijų požymių, visų pirma susijusių su sparčiu būsto kainų augimu ir greitai augančiomis vienetui tenkančiomis darbo sąnaudomis.

9. PAŽYMI, kad šalys, kurios yra gryniosios skolininkės, padarė didelę pažangą koreguodamos savo einamosios sąskaitos deficitą, tačiau didelė susikaupusi išorės skola ir toliau yra pažeidžiamumo aspektas kai kuriose valstybėse narėse. Tačiau kartu PAŽYMI, kad kitose valstybėse narėse yra didelis einamosios sąskaitos perteklius, kuris išliko stabilus, tik su nežymiais sumažėjimo požymiais. PAKARTOJA, kad valstybės narės, turinčios einamosios sąskaitos deficitą arba didelę išorės skolą, turėtų papildomai stengtis didinti savo konkurencingumą ir užkirsti kelią pernelyg dideliui vienetui tenkančių darbo sąnaudų augimui. Didelį einamosios sąskaitos perteklių turinčios valstybės narės turėtų toliau sudaryti geresnes sąlygas darbo užmokesčio augimui skatinti, kartu atsižvelgdamos į socialinių partnerių vaidmenį, ir prioritetine tvarka toliau įgyvendinti priemones, kuriomis skatinamos investicijos, remiama vidaus paklausa ir augimo potencialas, tokiu būdu taip pat sudarant geresnes sąlygas perbalansavimui.
10. PABRĖŽIA, kad reikia imtis politikos priemonių ir tvirtai įsipareigoti vykdyti struktūrines reformas, kad visose valstybėse narėse būtų sumažintas disbalansas, be kita ko, tada, kai jose susidaro makroekonominis disbalansas, kuris daro poveikį sklandžiam ekonominės ir pinigų sąjungos veikimui. Disbalanso problema turėtų būti sprendžiama tvariai, didinant atsparumą ir mažinant riziką, daugiausia dėmesio skiriant svarbiausiems uždaviniams, ir sudarant sąlygas tvariam ekonomikos augimui bei darbo vietų kūrimui.

II. KONKREČIOMS ŠALIMS SKIRTŲ REKOMENDACIJŲ (KŠSR) ĮGYVENDINIMAS

11. PRIMENA, kad Komisijos daugiametis vertinimas parodo, jog kai kurios KŠSR yra susijusios su ilgalaikiais struktūriniais klausimais, kuriems išspręsti reikia laiko, o apčiuopiamų rezultatų tenka palaukti; PALANKIAI VERTINA Komisijos daugiametio KŠSR įgyvendinimo vertinimo rezultatus, iš kurių matyti, kad nuo Europos semestro pradžios 2011 m. padaryta bent „tam tikra pažanga“ įgyvendinant daugiau nei du trečdalius rekomendacijų. PAŽYMI, kad bendras 2018 m. KŠSR įgyvendinimas tikrai dar neužbaigtas, ir kad reformų įgyvendinimo pažanga įvairiose politikos srityse ir šalyse ir toliau skiriasi. PABRĖŽIA, kad siekiant daryti tolesnę pažangą įgyvendinant reformas reikia nuolat į jas sutelkti dėmesį, o valstybėms narėms – prisiimti tvirtą atsakomybę už jų įgyvendinimą.

12. PABRĖŽIA, kad, atsižvelgiant į didėjančias visuotines grėsmes ir lėtesnį ekonomikos augimą, ryžtingiau įgyvendinti reformas yra itin svarbu. Fiskalinė politika turėtų būti vykdoma visapusiškai laikantis Stabilumo ir augimo pakto, tinkamai diferencijuojant visų valstybių narių fiskalines pastangas ir taip atsižvelgiant į stabilizavimo poreikius ir tvarumo problemas. Atsižvelgdama į tai PABRĖŽIA, kad reikia siekti, kad svarbios struktūrinės reformos nepradėtų strigti. DAR KARTĄ PATVIRTINA, kad Europa toliau susiduria su našumo problema – našumo augimas yra silpnas ir atsilieka nuo kitų išsivysčiusios ekonomikos šalių augimo tempų. Atsižvelgdama į tai, DAR KARTĄ PATVIRTINA, kad svarbu vykdyti struktūrines reformas ir investuoti, be kita ko, į kokybišką švietimą ir mokymą, siekiant skatinti inovacijas, skaitmeninimą ir sudaryti palankesnes sąlygas naujų technologijų sklaidai, kad padidėtų našumas ir būtų sukurta daugiau darbo vietų.
13. ATKREIPIA DĖMESĮ į tai, kad 2019 m. konkrečioms šalims skirtose ataskaitose itin daug dėmesio skiriama investicijų poreikiams, ir kad Komisija numato, jog 2019 m. konkrečioms šalims skirtose rekomendacijose daugiau dėmesio bus skiriama investicijų poreikių patenkinimui. PALANKIAI VERTINA tai, kad valstybės narės padarė tam tikrą pažangą tokiose srityse kaip verslo aplinkos gerinimas, galimybių gauti finansavimą didinimas, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, administracinės naštos mažinimas ir sąžiningų bei į augimą orientuotų mokesčių sistemų kūrimas, ir kartu pažymi, kad padaryta nepakankama pažanga šalinant investavimo trukdžius ir didinant ekonomikos augimo potencialą. PAKARTOJA, kad siekiant pašalinti investavimo trukdžius, padidinti augimo potencialą, dar labiau pagerinti institucinę bei verslo aplinką ir padidinti tiek administracinį veiksmingumą, tiek reguliavimo kokybę, pirmenybė turėtų būti teikiama tolesnėms struktūrinėms reformoms. PAŽYMI, kad reikia sustiprinti bendrąją rinką, taip paskatinant tolesnes struktūrines reformas produktų ir paslaugų rinkose, ir pertvarkyti nemokumo sistemas, taip padidinant jų veiksmingumą. Tai taip pat padėtų sustiprinti atsparumą ir šalių ekonomika galėtų atlaikyti sukrėtimus.

14. PALANKIAI VERTINA tai, kad nuolat gerėja padėtis bankų sektoriuje, ir kad neveiksnių paskolų ir viso paskolų portfelio santykiai stabilizavosi beveik visose labiau paveiktose euro zonos valstybėse narėse arba turi tendenciją mažėti, tačiau AKCENTUOJA, kad pažanga skirtingose valstybėse narėse ir bankuose tebėra netolygi, ir kai kuriais atvejais reikia imtis tolesnių veiksmų pagal Tarybos veiksmų planą. Taip pat PABRĖŽIA, kad reikia toliau išsaugoti finansinį stabilumą ir išlaikyti pinigų politikos nepriklausomumą.
15. PALANKIAI VERTINA nuolat gerėjančią darbo rinkų padėtį, tačiau PAŽYMI, kad tebėra didelių iššūkių. Kai kuriose valstybėse narėse nedarbo lygis tebėra aukštas ir nelygybė viršija prieš krizę buvusį lygį. Reikia toliau dėti pastangas siekiant mažinti jaunimo ir ilgalaikį nedarbą ir didinti moterų aktyvumą darbo rinkoje. Darbo rinkos ir socialinės bei švietimo sistemos taip pat turi prisitaikyti prie globalizacijos, technologinės pažangos iššūkių ir spręsti dėl demografinių pokyčių kylančias problemas. Atsižvelgdama į tai, PABRĖŽIA, kad reikalingos derybų dėl darbo užmokesčio sistemos, kuriomis būtų palaikomas darbo užmokesčio nustatymas atsižvelgiant į vietos ir sektorių našumo ir nedarbo pokyčius, kartu atsižvelgiant į nacionalinį socialinių partnerių vaidmenį, taip pat reikalingos politikos priemonės, siekiant užtikrinti, kad darbo rinkos institucijos padarytų reikiamus pakeitimus kvalifikacijos kėlimui ir perkvalifikavimui remti, ir būtų užtikrinama veiksminga aktyvi darbo rinkos politika.
16. PALANKIAI VERTINA tai, kaip Komisija įtraukė Europos socialinių teisių ramstį į šalims skirtas ataskaitas, kad būtų galima stebėti užimtumo ir socialinės apsaugos rodiklius – tai leido sutelkti dėmesį į makroekonominį disbalansą ir išlaikyti pagrindinius ekonominės reformos prioritetus.